

Arrest

nr. 309 750 van 12 juli 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. DE WOLF
Louizalaan 54/3de verd.
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 29 januari 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 december 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 april 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 mei 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA loco advocaat P. DE WOLF.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Bestreden beslissing

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op [...] oktober 2001 in een dorp genaamd Iyeko Giomo, Edo State, Nigeria, welke op ongeveer anderhalf uur rijden ligt van Benin City. U bent Edo van etnische origine en christen van geloofsovertuiging. U heeft in Nigeria nog één oudere zus en twee jongere broers, maar sinds 2017 heeft u geen contact meer met hen. Eén oudere broer is op zeer jonge leeftijd overleden door een verkeersongeval. Als baby wordt u slachtoffer van vrouwelijke genitale verminking. U bent zonder moeder opgegroeid en dit omdat zij uw ouderlijk gezin heeft verlaten toen u nog klein was. U groeide daardoor op bij uw vader, totdat hij komt te overlijden in 2016. Daarna verhuizen uw twee jongere broers, uw oudere zus en u naar Benin City om bij uw grootmoeder van vaderszijde te gaan wonen.

Uw oudere zus trouwt al snel en gaat vervolgens bij haar echtgenoot wonen. Omdat uw grootmoeder slecht ter been is en om uw broertjes te voorzien in levensonderhoud verkoopt u water op de markt.

U leert op deze markt een zekere Mama E. kennen en zij belooft u te helpen zodat u in Europa kan gaan studeren. In september 2017 haalt Mama E. u op van de markt en zij neemt u mee naar haar huis. U verblijft van september 2017 tot januari 2018 bij Mama E. in dit huis en u heeft sinds deze periode geen contact met uw grootmoeder, uw zus en uw twee jongere broers. Voor uw vertrek ondergaat u een voodoo ritueel. U legt daarbij een eed af en u moet bloed drinken om zo te beloven dat u aan degene die u naar Europa zal brengen het geld zal terugbetalen door middel van sekswerk.

In januari 2018 vertrekt u dan samen met Mama E. naar Portugal en na aankomst reist u samen direct verder naar Italië, waarna Mama E. u achterlaat bij een man in een voor u onbekende stad in Italië. U wordt die nacht door de man verkracht en u verliest zo uw maagdelijkheid. De volgende dag zet de man u op de trein naar Brussel Noord en zegt u daar rond te vragen naar waar u zou kunnen werken als sekswerker.

In de zomer van 2018 gaat u naar Frankrijk, omdat Mama E. u dwingt er een verzoek om internationale bescherming in te dienen. Het vluchtverhaal wat u er vertelt is u eveneens opgedragen door Mama E.. U verblijft ook niet in Frankrijk, maar reist steeds op en neer naar Frankrijk telkens wanneer u er een afspraak heeft.

Sinds 2019 werkt u vervolgens als sekswerker in Brussel Noord en er is u gezegd dat u €20.000 dient terug te betalen. Mama E. bezoekt u maandelijks in Brussel Noord om geld op te halen en eind 2019 ziet u haar voor de laatste keer. Mama E. behandelt u niet goed en schrikt er niet voor terug fysiek geweld te gebruiken wanneer u niet voldoende geld kan overhandigen. Vanwege Corona lopen uw inkomsten van uw sekswerk terug en in januari 2020 ontvangt u nog éénmaal een telefonische oproep van Mama E. waarin zij u vraagt om geld. Wanneer u zegt geen geld te hebben voor haar, wordt zij boos en bedreigt zij u. U heeft sindsdien niets meer van Mama E. gehoord.

In maart 2020 wordt u op straat in Brussel Noord beroofd van uw geld en uw GSM. Terwijl u daarna op straat weent om wat er gebeurd is, wordt u benaderd door uw huidige partner S.G.. Er ontstaat een vriendschap waaruit later een relatie groeit. U vertelt uw partner alles wat er is gebeurd. Het is uw partner die u aanraadt een verzoek om internationale bescherming in te dienen in België.

Op 16 november 2021 dient u dan een verzoek om internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken te Brussel. Ondertussen heeft u met S.G. twee kinderen, beide geboren te Moeskroen. Uw kinderen zijn dochter E.I.O., geboren op [...] januari 2022 en zoon W.I.O., geboren op [...] juni 2023.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u de volgende documenten neer: een door uw partner S.G. handgenoteerde verklaring van u, een attest van vrouwelijke genitale verminking van uzelf als ook uw dochter en de geboorteaktes van uw twee kinderen. Uw advocaat verstuurde op 03 augustus 2023 een e-mail naar het CGVS met daarin haar opmerkingen over het persoonlijk onderhoud als ook een recenter attest van uw vrouwelijke genitale verminking.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofdte kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

Daar u tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS op 03 augustus 2023 uw jongste kindje, een baby van nog geen twee maanden oud, bij u had, werd voor aanvang van het persoonlijk onderhoud aan u uitgelegd dat u altijd een pauze zou kunnen vragen om uw kindje te voeden of te verzorgen (CGVS NPO p.1). Ook werd er u gevraagd of het voor u überhaupt mogelijk was om het interview af te leggen in aanwezigheid van uw baby, een vraag waarop u positief antwoordde.

Tijdens het persoonlijk onderhoud werd er door de protection officer rekening gehouden met uw profiel, met de aanwezigheid van uw kindje en werd er steeds begrip getoond voor uw emotionaliteit.

Gedurende het persoonlijk onderhoud werd u de mogelijkheid geboden om extra pauzes te nemen en werden er effectief twee pauzes gehouden (CGVS NPO p.7, p.12). Verder gaf de protection officer u ook de tijd om

tot rust te komen wanneer u een moeilijk moment had en informeerde zij meerdere keren naar uw welbevinden.

Na afloop van het persoonlijk onderhoud stuurde uw advocate een e-mail naar het CGVS waarin zij uw kwetsbare profiel nog eens benadrukte en dit vanwege uw persoonlijke achtergrond en de feiten die u heeft meegemaakt in zowel Nigeria als Europa.

Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat het onderhoud geheel op een normale wijze heeft plaatsgevonden en dat u uw asielrelaas op een zelfstandige en functionele manier uiteen kon zetten, zonder daarbij ernstige moeilijkheden op psychisch of fysiek vlak te ondervinden. U gaf ook op het einde van het onderhoud aan dat u alle redenen voor uw verzoek om internationale bescherming uiteen heeft kunnen zetten (CGVS NPO p.29).

Bijgevolg kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingen werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u aangetekend werden verstuurd op 17 augustus 2023. Het CGVS mocht geen opmerkingen over de notities van het persoonlijk onderhoud van u ontvangen, waardoor de conclusie wordt getrokken dat u akkoord gaat met de inhoud van deze zoals opgesteld door de protection officer.

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een 'gegronde vrees voor vervolging' zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Bij een terugkeer naar Nigeria vreest u de vrouw genaamd Mama E. die u naar Europa bracht en die u dwong tot sekswerk. Eveneens vreest u gevolgen te ondervinden van de eed, die u aflegde voorafgaand aan uw vertrek uit Nigeria, die u gebroken heeft. Daarnaast vreest u dat uw dochter het slachtoffer zal worden van vrouwelijke genitale verminking door toedoen van uw grootmoeder in Benin City, als ook dat uw zoon niet de juiste medische opvolging zal krijgen. Tot slot vreest u dat u in Nigeria op straat zal belanden en geeft u aan dat het in Nigeria niet toegelaten is om kinderen buiten een huwelijk te krijgen.

Vooreerst dient er gewezen te worden op de laattijdigheid van uw verzoek om internationale bescherming. U verklaart in februari 2018 in België te zijn aangekomen en dan te zijn begonnen met sekswerk in Brussel Noord. U zou daarmee gestopt zijn rond maart 2020 (CGVS NPO p.28). **Vervolgens wachtte u tot 16 november 2021 om in België een verzoek om internationale bescherming in te dienen** en u doet dit op aanraden van uw partner S.G. (CGVS NPO p.28). U bent op het moment van het indienen van uw asielaanvraag 7 maanden zwanger van uw eerste kindje en u woont dan reeds anderhalf jaar bij uw partner in Brussel Noord.

Van iemand die daadwerkelijk een gegronde vrees koestert voor vervolging of een reëel risico heeft op het lijden van ernstige schade, kan verwacht worden dat deze zich zo snel mogelijk aanmeldt aan de bevoegde asielinstanties. Dat u na aankomst in België drie-en-een-half jaar én na het laatste contact met degene die u vreest **ruim anderhalf jaar lang wachtte** om een verzoek om internationale bescherming in te dienen, toont bijgevolg aan dat u deze nood voor bescherming noch dringend noch noodzakelijk achtte. Dit gegeven doet reeds bij voorbaat afbreuk aan de door u voorgehouden ernst van uw beweerde vrees voor vervolging. Uw kwetsbare profiel en uw lage scholing kunnen hier niet als verschoningsgronden worden aangenomen, gezien u door een volledig doorlopen asielprocedure in Frankrijk (zie ook het Franse asioldossier, administratief dossier, blauw map) reeds op de hoogte was van de mogelijkheid om internationale bescherming aan te vragen.

Ten tweede kan het Commissariaat-generaal niet anders dan de conclusie trekken dat uw vrees voor Mama E. niet meer actueel is. Zo heeft u sinds ruim 3 jaar niets meer heeft gehoord van Mama E.. Zij zou u nog éénmaal telefonisch hebben gecontacteerd in januari 2020 en daarna heeft u, niets meer van haar gehoord (CGVS NPO p.24-25).

U haalt weliswaar aan dat u bang bent dat u Mama E. zou tegenkomen bij een terugkeer naar Nigeria, maar u verklaart eveneens dat **-hoewel u nog anderhalf jaar in Rue du Brabant, Brussel Noord bent blijven wonen en Mama E. u voordien regelmatig kwam opzoeken in diezelfde Brusselse wijk-** u sinds dat ene telefoongesprek in januari 2020 géén contact meer met haar heeft gehad (CGVS NPO p.24). Dit is inmiddels drie-en-een-half jaar geleden. Gezien u al die tijd ook al niets meer van Mama E. hoorde, haar volledige naam niet eens kent, niet weet van waar ze is in Edo State, noch waar zij zou wonen in Benin City, is het niet

geloofwaardig dat u een vrees voor vervolging te koesteren heeft, dan wel een risico loopt op het lijden van ernstige schade, omwille van deze vrouw (CGVS NPO p.12, p.23). Het kan immers niet ingezien worden waarom deze vrouw u, in geval van terugkeer naar Nigeria, plots opnieuw zou lastig vallen, hoewel ze u reeds meer dan drie jaren met rust liet.

Als derde zet het Commissariaat-generaal grote vraagtekens bij het gedwongen karakter van de prostitutie waarvan u slachtoffer zou zijn geworden. U legt namelijk tegenstrijdige verklaringen af over de aanvang en de toeloop naar uw sekswerk in Brussel.

Er dient geconcludeerd te worden dat u niet aannemelijk weet te maken dat u voor vertrek uit Nigeria niet op de hoogte was van het feit dat u in Europa zou moeten gaan werken in de prostitutie. Uw tegenstrijdige verklaringen door heel uw procedure onderschrijven dit. Zo verklaarde u op DVZ dat de mensen die u naar hier gebracht hebben u hadden verteld dat ze u gingen helpen met naar school te gaan (Vragenlijst CGVS dd.13.06.2022, p.3). U verklaarde op DVZ eveneens dat één vrouw uw vertrek uit Nigeria tot Italië regelde, dat u in Italië werd verkracht door de man die u kwam ophalen op de luchthaven, dat u door een andere Nigeriaanse vrouw –waarvan u de naam niet kende- gedwongen zou zijn om in Frankrijk asiel aan te vragen (Verklaring DVZ dd. 10.12.2021, p.13) en dat u een som van €50.000 diende terug te betalen (Verklaring DVZ dd. 10.12.2021, p.12).

Op het CGVS verklaarde u op 03 augustus 2023 dat u in Nigeria eerst een viertal maanden bij Mama E. verbleef voordat zij samen met u naar **Portugal en vervolgens Italië** reisde, waar ze u achterliet bij een man die u verkrachtte alvorens hij u op de trein naar België zette. U verklaarde eveneens dat u voor uw vertrek uit Nigeria een door voodoo bekrachtigde eed moest afleggen om te beloven dat u door middel van sekswerk **€20.000 zou terugbetalen**. U verklaarde spontaan aan het begin van het persoonlijk onderhoud: “Voordat ik uit Nigeria vertrok, toen heb ik een eed moeten afleggen. We noemen het een voodoo. Ik moest een eed afleggen, ik moest bloed drinken en zweren dat ik... Ik moest zweren dat ik zou werken als een sekswerker om dat enorme bedrag terug te betalen.” als ook “[...]Dat ik aan degene die mij naar Europa bracht dat geld zou terugbetalen.” De protection officer herhaalde vervolgens wat u juist verklaard had en u bevestigde nogmaals dat u de eed afgelegd had om te beloven dat u het geld van uw reis zou terugbetalen door middel van sekswerk (CGVS NPO p.6). Tegen het einde van het persoonlijk onderhoud verklaarde u opeens dat u pas in Europa zou hebben gehoord dat u geld diende terug te betalen en dat het terug te betalen bedrag €30.000 was (CGVS NPO p.24, p.26). Een verandering van verklaring die geheel tegenstrijdig is met de verklaringen die u op DVZ en aan het begin van het onderhoud voor het CGVS spontaan aflegde en welke ernstige twijfel doen zaaien over uw onwetendheid over het feit dat u als sekswerker naar Europa bent gebracht.

Wat het gedwongen karakter van het sekswerk en uw onwetendheid hierover nog verder ondermijnt is dat u zowel tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS als in uw geschreven verklaring verklaarde **dat u op eigen houtje naar Brussel Noord diende te gaan om dan vervolgens er rond te moeten vragen waar u zou kunnen werken als sekswerker** (zie ook handgeschreven verklaring, groene map, administratief dossier) en (CGVS NPO p.6-7). Gezien u dit ook effectief deed versterkt de conclusie dat u wel degelijk op de hoogte was van het feit dat u in Europa sekswerk zou moeten verrichten om het afgesproken bedrag terug te betalen.

Daar bovenop: het feit dat u over het terug te betalen bedrag tegenstrijdige verklaringen aflegt, maar dat u juist wél heel precies kan aangeven hoeveel geld u er verdiende, hoeveel huur u moest betalen in Brussel Noord, wanneer u meer of juist minder verdiende en hoeveel u maandelijks terugbetaalde, versterkt eens te meer bovenstaande conclusie dat u wel degelijk op de hoogte was van het doel van uw reis naar Europa (CGVS NPO p.6, p.24, p.26, p.27 - Verklaring DVZ, vraag 28, 33, 36). Voorts zorgt dit ervoor dat uw verklaringen over het bedrag dat u zou moeten terugbetalen – nu eens €50 000, dan weer €20 000, en dan weer €30 000 – geenszins geloofwaardig kunnen bevonden worden – immers, gezien u héél goed op de hoogte blijkt van de bedragen die u in het verleden wekelijks verdiende, en de maandelijks lasten die u diende af te betalen, is het allesbehalve aannemelijk, noch geloofwaardig, dat u er niet in slaagt met meer precisie aan te geven hoeveel u nu eigenlijk beloofde om terug te betalen aan Mama E..

Ten derde haalde u ook de vrees aan in hoofde van uw dochter met betrekking tot genitale verminking (VGV) (CGVS NPO p.20). U legt ter staving van deze vrees drie attesten van VGV voor, te weten één van uw dochter en twee van uzelf, waaruit blijkt dat uzelf besnijdenis type 1 heeft ondergaan en dat uw dochter El. niet besneden is. U verklaart dat u als baby bent besneden in uw dorp op het platteland van Edo State en dat zowel u als uw partner en tevens vader van uw dochter E. tegen vrouwelijke genitale verminking zijn (CGVS NPO p.20-22).

Met betrekking tot uw eigen besnijdenis, geeft u aan hiervan tot op heden problemen te ondervinden – zo zou u pijn lijden wanneer u plast, alsook bij het vrijen (CGVS NPO p.20). Uw klachten betreffen lichamelijke klachten die door u gekoppeld worden aan de door u ondergane besnijdenis. Dergelijke lichamelijke klachten die u toeschrijft aan een reeds ondergane besnijdenis, kunnen echter op zich niet beschouwd worden als daden van vervolging. Daarnaast maakt u niet aannemelijk dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van herkomst in verband met de door u ondergane besnijdenis een vrees voor vervolging zou kunnen invoeren of een risico op het lijden van ernstige schade zou lopen. Hoewel vrouwenbesnijdenis inderdaad als een vorm van vervolging of ernstige schade kan beschouwd worden, dient vastgesteld dat er geen aanwijzing is dat deze vorm van vervolging ten aanzien van u herhaald zou worden in geval van terugkeer naar uw land van herkomst. Gezien er geen enkele element aanwezig is in het administratief dossier, dat zou kunnen doen vermoeden dat u deze vorm van vervolging opnieuw zou dreigen te ondergaan, middels een herbesnijdenis, dient vastgesteld te worden dat u deze traditionele praktijk reeds ondergaan heeft, en u om deze reden geen internationale bescherming meer kan worden verleend.

Het Commissariaat-generaal stelt verder vast dat u uw beweerde vrees voor vrouwelijke genitale verminking van uw dochter, niet aannemelijk heeft weten maken.

Het Commissariaat-generaal erkent dat de praktijk van genitale verminking bij jonge meisjes gebeurt bij bepaalde groepen in Nigeria, maar dit sterk regionaal gebonden is. Uit informatie blijkt evenwel dat de prevalentie van VGV verschillend is per regio in Nigeria (beschikbaar in uw administratief dossier). In de regio's van het Zuid-Oosten (35,0 %) en van het Zuid-Westen (30 %) van Nigeria zou VGV wijder verspreid zijn. In het Zuid-Zuiden (17,7 %) (waartoe Edo State behoort) en in het Noord-Westen (20,2 %) is de prevalentie daarentegen veel lager, terwijl in het Noord-centrale gedeelte (9,9 %) en in het Noord-Oosten (6,1 %) de prevalentie het laagst blijkt te zijn. Ook de staten onderling per regio vertonen nog een uiteenlopende prevalentie. De staat waar u woonde en opgroeide, Edo Staat, heeft volgens de cijfers van DHS 2018 een prevalentiegraad van ongeveer tussen 30% en 40% procent besneden vrouwen.

Wat betreft degenen die u vreest die de VGV zouden uitvoeren bij uw dochter, haalt u enkel uw grootmoeder aan (CGVS NPO p.21). U verklaarde echter ook dat uw grootmoeder slecht ter been is, u reeds sinds september 2017 – meer dan 6 jaren – geen contact meer heeft gehad met uw grootmoeder, dat zij steeds ziek was, en dat zij geen familie in Benin City meer heeft naast u en uw twee jongere broers (CGVS NPO p.12 en 21). Al uw ooms zouden reeds zijn overleden en de halfbroers en –zussen van uw vader zou u niet kennen (CGVS NPO p.13-14). Frappant is het echter dat u, **ondanks uw vrees voor VGV voor uw dochter**, aangeeft bij een terugkeer wel te moeten terugkeren naar uw grootmoeder en dit omdat zij uw enige familielid is (CGVS NPO p.22) – een bijzonder bevreemdende verklaring, gezien u eveneens aangaf dat uw jongere broers op heden niet meer inwonen bij uw grootmoeder, maar wel bij uw oudere zus (CGVS NPO p.17).

U haalde verder geen individuele actor of actoren aan waarvan u denkt dat zij zouden over willen gaan tot het besnijden van uw dochter en op de vraag wie het zou doen, zegt u enkel dat “ze” dat zouden doen en dat het een vorm van bescherming is al weet u niet welke (CGVS NPO p.21). Wanneer de protection officer u vraagt of u daar als moeder geen zeggenschap in heeft, antwoordt u enkel “Het moet gebeuren.” (CGVS NPO p.21). U bleef tijdens het persoonlijk onderhoud steeds vaag en algemeen over wie u dan concreet zou vrezen. Het CGVS wijst er verder nog op dat u zelf niet wilt dat uw kind besneden wordt (CGVS NPO p.20). Ook de vader van uw dochter en huidige partner is tegen VGV en ziet bij u de nadelige gevolgen van het feit dat u het wel heeft moeten ondergaan (CGVS NPO p.22). Gezien jullie beiden als ouders van uw dochter niet willen dat zij besneden zal worden, en u niet in staat blijkt een concrete actor van vervolging aan te duiden, noch een concrete reden aan te voeren waarom u niet in staat zou zijn een eventuele besnijdenis van uw dochter te verhinderen, kan er ook van jullie verwacht worden dat jullie instaan voor de bescherming van uw dochter tegen deze praktijk. Uzelf haalde geen persoonlijke vrees aan met betrekking tot uw besnijdenis of gerelateerd aan het attest dat u neerlegde.

Wat betreft de aangehaalde vrees dat uw zoontje bij terugkeer geen nodige medische opvolging zou krijgen, legt u geen enkel document voor die de nood hieraan en het gebrek van medische zorgen in Nigeria staakt. Er dient bovendien te worden opgemerkt dat wat betreft een nood aan medische verzorging als reden voor uw verzoek tot internationale bescherming, deze motieven vreemd zijn aan de Conventie van Genève en evenmin een reëel risico op het lijden van ernstige schade uitmaken zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Voor de beoordeling van uw nood aan medische verzorging in België dient u de geëigende procedure te volgen, met name een aanvraag in het kader van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

U verklaarde verder dat u, voorafgaand aan uw vertrek uit Nigeria, een eed moest afleggen en bloed moest drinken, waarbij u beloofde dat u middels sekswerk geld zou verdienen, om uw schuld terug te betalen aan

degene die u naar Europa bracht (CGVS NPO p. 6). U verklaarde dat u zal sterven, louter en alleen omwille van het feit dat u hierover spreekt, in het geval u naar Nigeria zou terugkeren (CGVS NPO p. 25). Het dient te worden vastgesteld dat deze door u opgeworpen vrees van zuiver spirituele aard is, en niet van die aard is dat ze beschouwd kan worden als de oorzaak van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève, noch dat ze beschouwd kan worden als een reden waarom u, bij een eventuele terugkeer naar Nigeria, een risico op het lijden van ernstige schade, zou lopen. Immers, u koppelt deze vrees louter aan het afleggen van een eed voor een voodoo-priester, en vreest te zullen sterven louter en alleen omwille van het feit dat u deze eed verbrak. Deze door u opgeworpen vrees voor spirituele vervolging – als hierin al enige waarheid zou schuilen – behoort volledig tot de sfeer van het bijgeloof, en grondt zich verder in geen enkel objectief element in de fysieke realiteit. Het CGVS kan geen vrees voor vervolging beoordelen, indien deze vrees op geen enkele objectieve grond gebaseerd is, maar louter kadert in een sfeer van bijgeloof die voor het overige geen enkel verband heeft met de objectief waarneembare werkelijkheid.

U oppert verder ook – eerder vaagweg – te vrezen dat u op straat zou belanden indien u naar Nigeria zou terugkeren, en het niet aanvaard zal worden dat u een kind kreeg buiten het huwelijk, daar dit niet toegelaten zou zijn (CGVS, NPO p. 20). Echter, u laat na deze geopperde vrees op enerlei wijze te concretiseren – u geeft op geen enkel moment aan een concrete persoon te vrezen, omwille van het feit dat u kinderen kreeg buiten het huwelijk om, noch duidt u hoe dit gegeven ertoe zou leiden dat u op straat zou belanden. Echter, uit de beschikbare landeninformatie (zie 'COI Focus Nigeria. Enfants nés en dehors d'un mariage' toegevoegd aan het administratief dossier) komt naar voren dat deze problematiek quasi onbestaande is, en dat – wat betreft de staat Edo van waar u afkomstig bent – er sprake is van een sociale evolutie naar een grotere gendergelijkheid, en er geen indicaties zijn van discriminatie ten aanzien van kinderen geboren buiten het huwelijk. U kunt de door u geopperde vrees om op straat te belanden, omdat u een kind kreeg buiten het huwelijk, dan ook niet aannemelijk maken.

Los van het feit dat u weinig geloofwaardige verklaringen aflegde met betrekking tot uw gedwongen prostitutie, kan het volgende in algemene zin worden opgemerkt met betrekking tot slachtoffers van mensenhandel die naar Nigeria terugkeren. Uit informatie (zie "EASO Nigeria. Trafficking in Human Beings" dd. april 2021) waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die werd toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat mensenhandel in Nigeria wettelijk verboden is. Daarenboven voorzien zowel de Nigeriaanse regering als diverse andere nietgouvernementele organisaties in materiële en morele bijstand aan slachtoffers van mensenhandel die naar Nigeria terugkeren. Er is ook een federale organisatie die door de overheid in het leven werd geroepen en die verantwoordelijk is voor de opvang, bescherming en re-integratie van slachtoffers van mensenhandel, het National Agency for Prohibition of Traffic in Persons (NAPTIP). Dit orgaan is ook actief in Benin City, van waar u afkomstig bent. Hieruit blijkt dat u bij terugkeer naar Nigeria beroep zou kunnen doen op de autoriteiten of het NAPTIP voor wat eventuele bedreigingen vanwege de smokkelaar en zijn connecties betreft. Er zijn geen gevallen bekend van slachtoffers van mensenhandel die, nadat zij door tussenkomst van NAPTIP met hun familie zijn herenigd, vervolgens te maken kregen met intimidatie en/of geweld van de kant van de mensenhandelaren.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **EASO Nigeria Security Situation van juni 2021** <https://euaa.europa.eu/publications/coi-report-nigeria-security-situation-v11-june-2021> en de **EASO Country Guidance Note: Nigeria van oktober 2021** <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidancenigeria-october-2021>) blijkt dat op het Nigeriaanse grondgebied op verschillende plekken en in verschillende staten conflicten plaatsvinden van diverse aard en waarin diverse actoren een rol spelen: Islamitische groeperingen, waaronder Boko Haram en splintergroeperingen zoals Jama'at Ahl as-Sunnah lid-Da'wah wa'l-Jihad (JAS), Ansura, Islamic State West Africa Province (ISWAP) en Bakura die actief zijn in het noordoosten; conflicten in het noordwesten waarbij groepen herders, burgerwachten, criminele bendes, alsook Islamitische groeperingen betrokken zijn; etnisch geweld tussen de gemeenschappen van nomadische veehouders en landbouwers in het noordwesten en vanuit de Middle Belt naar het zuiden; militante acties in de Nigerdelta; en separatistische Biafra-agitatie in het zuidoosten. Het onderscheid tussen criminele gewapende groepen, bendes, bandieten, gemeenschapsmilities, herders en boeren en burgerwachten is niet altijd duidelijk. De grenzen tussen deze groepen vervagen steeds meer. Uit deze informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van deze conflicten in Nigeria regionaal erg verschillend is.

De gehanteerde informatie stelt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

In een aantal deelstaten zoals Borno, Adamawa, Yobe, Kaduna, Katsina, Zamfara en Benue, vindt willekeurig geweld plaats, al dan niet op grote schaal, maar de "loutere aanwezigheid" in deze deelstaten is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

De overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja zijn regio's waar er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen en waarin diverse actoren kunnen betrokken zijn maar waar in het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger wordt getroffen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de deelstaat Edo state actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de deelstaat Edo State aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen dient besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

Alle voorgelegde documenten ter staving van uw verzoek om internationale bescherming kunnen bovenstaande beoordeling niet wijzigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. In een enig middel beroept verzoekster zich op de schending van:

- artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna EVRM) ;
- artikel 1 A van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 ;
- artikel 7 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie ;
- art. 48/3 van de wet van 15 december 1980 ;
- art. 48/4 van de wet van 15 december 1980 ;
- art. 48/5 van de wet van 15 december 1980 ;
- artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (gebrek in de motivering) ;
- het algemeen beginsel van voorzichtigheid ;
- het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, van redelijkheid en zorgvuldigheid (afwezigheid van een behoorlijke analyse van het verzoek conform de wettelijke bepalingen en gelet op alle pertinente elementen)".

Verzoekster ontwikkelt het middel als volgt:

"I. IN HOOFORDE: ERKENNING VAN DE VLUCHTELINGENSTATUS (Artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980)

• Kwetsbaar profiel

Verwerende partij betwist vooreerst de feiten, zoals uiteengezet in het persoonlijk onderhoud niet.

Verzoekster haalde maar liefst vier (!) gronden voor vrees tot vervolging aan (GV p. 20,25 en 27):

- Mama E., de mensenhandelaar;

- Voodoo eed;
- Risico tot genitale verminking van de dochter;
- Geen medische zorg voor haar zoon die werd behandeld voor retentio tertis;

Verzoekster wijst erop dat zij geen contact meer had met haar grootmoeder en broers sinds zij Benin City verliet. Zij had wel nog contact met haar zus tot 2020 (GV p 12 en 17). Dit is ondertussen al vier jaar geleden waardoor verzoekster een volledig gebrek heeft aan familiaal en sociaal steunnetwerk.

Verwerende partij verwijt verzoekster haar verzoek tot internationale bescherming laattijdig gedaan te hebben daar zij al in 2018 in België was.

Verzoekster wijst erop dat zij slachtoffer van mensenhandel, meer specifiek, seksuele uitbuiting, is.

Deze omstandigheid verantwoordt voldoende een laattijdigheid voor wat betreft de logistieke stappen om de eigen situatie in België te regulariseren. Bovendien begrijpt men hoe verzoekster in deze context geen toegang had tot de nodige informatie, rekening houdend met haar precaire situatie waarin zij volledig uitgebuit werd en wellicht afzijdig werd gehouden van de nodige procedures in haar voordeel.

Verwerende partij houdt alleen rekening met dit profiel voor wat betreft het verloop van het verhoor op de CGVS (bv. extra pauzes). Dit is weliswaar volledig onvoldoende en houdt bovendien algemene procedurele garanties in die op elke asielzoeker van toepassing zouden moeten vinden.

Zo erkent verwerende partij dat verzoekster een kwetsbaar profiel bekleedt zonder er de nodige consequenties aan te linken en zonder dit element dan ook in afweging te nemen in het kader van de analyse van het dossier.

De kwetsbaarheid van verzoekster is nochtans zodanig flagrant, niet alleen zichtbaar maar voortvloeiend uit het relaas, dat dit de laattijdigheid van het indienen van de asielaanvraag maar ook andere mogelijke lacunes of onduidelijkheden meer dan verantwoordt.

Daarenboven was verzoekster bij haar aankomst in België minderjarig. Er kan moeilijk verwacht worden van een meisje dat op 16-jarige leeftijd werd gerekruteerd door een uitbuitingsnetwerk, dat water verkocht op straat en op geen enkele manier structuur of normale sociale hulp heeft gekend, zou kennis hebben van hoe, waar en wanneer een verzoek tot internationale bescherming moet ingediend worden.

Het wordt bovendien voldoende aangetoond dat ze voordien werd gedwongen (!) om een asielaanvraag op basis van een fout relaas in te dienen in Frankrijk (GV p. 30) waardoor zij zichzelf mogelijks psychologisch afweert van deze procedure en hier geen enkele vertrouwen in heeft.

Haar enige leefwereld was de prostitutie wat een blijvend en zwaar trauma achterliet.

De Nigeriaanse mensenhandel zoals verzoekster deze beschrijft vindt een brede weerklank in betrouwbare bronnen en houdt bijgevolg verre van fictie in: [...]

Verzoekster ervaarde de eerste vormen van menselijkheid in haar leven slechts toen ze haar huidige partner ontmoette in 2020. Het valt moeilijk aan haar te verwijten dat zij anderhalf jaar tijd – overigens op slechts 20 jarige leeftijd – nodig had om zich aan te passen aan het idee dat niet elke ontmoeting haar op één of andere manier schade zou berokkenen.

Het is bijgevolg slechts wanneer zij tot dit inzicht kwam dat ze haar verzoek tot internationale bescherming kon indienen.

Verzoekster wijst in dat verband ook nog naar de vrouwelijke genitale verminking die zij onderging als pasgeboren kind (GV p. 20), waarvan zij vandaag nog steeds de schadelijke gevolgen ondergaat, zowel psychologisch als fysiek.

Zij heeft bijgevolg nooit enige sociale hulp ervaren.

Verwerende partij twijfelt of verzoekster wist dat zij in België aan de slag zou gaan als sekswerker.

Verzoekster wijst erop dat zij op het moment van de rekrutering minderjarig (!) was.

Het is onbegrijpelijk dat verwerende partij aan een kind zou verwijten dat zij had kunnen weten dat zij in de prostitutie zou belanden. Deze redenering ontbreekt aan ernst en logica.

Verzoekster verkeerde in een immens moeilijke situatie: ze kende niemand, had een voodoo eed afgelegd, werd bedreigd door haar overste en moest schulden afbetalen.

Verwerende partij stelt dan nog dat verzoekster tegenstrijdig is en verschillende bedragen noemt die ze moest afbetalen.

Vooreerst is verzoekster analfabeet – het kan haar dus niet worden verweten dat ze niet bijzonder goed is met cijfers.

Daarnaast veranderen uitbuiters erg vaak het bedrag dat hun slachtoffers moeten afbetalen.

Dit zijn immers textbook voorbeelden van mensenhandel.

Mogelijke inconsistenties in verhalen van slachtoffers van mensenhandel kunnen hen niet ten laste worden gelegd. Zij hebben immers, door hun trauma, bijzonder veel moeite om zaken correct in tijd en ruimte te plaatsen.

Onderzoek van de universiteit van Tilburg toont aan (eigen nadruk): [...]

Indien verwerende partij haar analyseplicht had uitgevoerd en dit concreet en volledig was nagegaan, zou zij hier kennis van hebben. Het aspect van mensenhandel in dit dossier, hoewel duidelijk benadrukt door verzoekster doorheen haar verklaringen maar ook door de raadvrouw van verzoekster tijdens het verhoor, erna en via email achteraf, werd volledig terzijde gelaten: nergens blijkt uit de bestreden beslissing dat dit in aanmerking werd genomen, hoewel het van centraal belang is in dit dossier. (stuk 3)

In die zin schendt bestreden beslissing de beginsels van redelijkheid, evenredigheid, zorgvuldigheid en motivering.

Bovendien, rekening houdend dat de mensenhandel waarvan verzoekster slachtoffer werd niet in aanmerking wordt genomen in de analyse, maakt verwerende partij zich schuldig aan foutieve interpretatie van het dossier en schendt zij haar motivatieplicht.

- Vervolgingsgronden

Luidens artikel 48/3 § 1 Vreemdelingenwet wordt de vluchtelingenstatus toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag. De definitie van dit artikel, meer bepaald artikel 1 A2, bevat 4 elementen: [...]

Artikel 19.3 van de Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad inzake de normen voor erkenning stelt dat er bijzondere rekening moet worden gehouden met het kwetsbare profiel van slachtoffers van mensenhandel alvorens een beslissing tot weigering te nemen (eigen nadruk): [...]

Dat het bijgevolg vaststaat dat verzoekster voldoet aan maar liefst vijf van de negen criteria:

- Zij is slachtoffer van mensenhandel;
- Zij zou bij gedwongen terugkeer naar Nigeria alleenstaande moeder zijn van twee jonge kinderen;
- Zij is slachtoffer van genitale verminking en ondergaat er de gevolgen van;
- Zij werd verkracht bij haar aankomst in Italië;
- Haar overste dreigde haar te vermoorden;

1. SLACHTOFFER VAN MENSENHANDEL EN GEBREK AAN BESCHERMING

Verwerende partij beweert dat de vrees van verzoekster ten aanzien van Mama E. niet meer actueel zou zijn omdat zij haar al drie jaar niet heeft gehoord.

Verzoekster wijst erop dat zij momenteel niet gevonden kan worden door Mama E. daar zij – geluk bij een ongeluk – werd bestolen van haar gsm (GV p. 24). Dit is waarschijnlijk, onbewust, haar grootste redding geweest uit het mensenhandelaarsnetwerk, daar Mama E. de laatste keer dreigde om verzoekster te vermoorden (GV p. 24).

Daarnaast heeft verzoekster haar zagezegde schuld nog niet afbetaald (GV p. 24), wat de kans zeer groot maakt om opnieuw slachtoffer van mensenhandel te worden: [...]

Ook al zou verzoekster terechtkomen bij een organisatie die zich inzet voor slachtoffers van mensenhandel, zou zij mogelijks aan andere mensenrechtenschendingen worden blootgesteld. Human Rights Watch rapporteerde hierover namelijk het volgende: [...]

Daarnaast zet het European Union Agency for Asylum volgende niet-exhaustieve lijst uiteen om rekening mee te houden vooraleer slachtoffers van mensenhandel terug te sturen naar Nigeria:

- bedrag van de “schuld” aan mensenhandelaars;

Verzoekster betaalde in casu slechts 20 000 van de 30 000 euro af (GV p. 24)

- het feit of de verzoeker tegen de mensenhandelaars heeft getuigd;

Zij legde heel haar verhaal uit in het persoonlijk onderhoud. Vanaf de moment dat zij werd gerekruteerd in Benin City, over hoe zijn via Italië in België terechtkwam, tot het allerlaatste contact met Mama E. (GV p.7-9 en 26).

Bovendien deed zij haar verhaal ook nog bij PAG-ASA één van de drie wettelijke onthaalcentra voor slachtoffers van mensenhandel. Uit vrees voor represailles door de voodoo-eed besliste zij om tot nader order geen klacht in te dienen. (stuk 4)

- machtsniveau/capaciteit van de mensenhandelaars;

De “madam” is altijd het hoofd van het uitbuitingsnetwerk. Zij bekleedt een machtspositie in de maatschappij en bouwt een heel netwerk (vaak van agressieve mannen) rond zich die ‘kleinere’ taken dienen uit te voeren voor haar.

Het is bijgevolg duidelijk dat Mama E. een hoog machtsniveau heeft: [...]

Mama E. heeft verzoekster zelf gerekruteerd op straat en in huis genomen. Zij weet dus alles af van de achtergrond en familie van verzoekster. Bovendien beloofde Mama E. verzoeksters familie in te lichten dat verzoekster bij haar was en trachtte op die manier haar vertrouwen in te winnen. Hetgeen zij uiteraard nooit heeft gedaan (GV p. 12).

- leeftijd;

Verzoekster was nog maar 16 jaar toen ze werd gerekruteerd en was dus minderjarig. De minderjarigheid maakte haar des te goedgeloviger en naiëver. Op die manier was het voor Mama E. eenvoudiger om haar vertrouwen in te winnen.

- gezinsstatus (bijv. weduwe, alleenstaande vrouw);

Verzoekster zal terugkeren als alleenstaande moeder met kinderen geboren buiten het huwelijk.

- Socio-economische achtergrond en financiële middelen;

Verzoekster komt uit de armste sociale klasse van Nigeria en heeft bijgevolg geen enkele financiële middelen. Het is hoogst onwaarschijnlijk of zij ooit nog contact zou kunnen terugvinden met haar familie. Als dat al moest lukken dan verandert dit niets aan de financiële middelen daar haar familie arm was toen zij het land verliet.

- opleidingsniveau;

Verzoekster verkocht water op straat. Haar moeder verliet haar toen ze klein was en haar vader overleed. Haar grootmoeder, waarbij ze leefde was slecht te been. Haar opleidingsniveau is zo goed als onbestaande aangezien ze niet kan lezen noch schrijven (GV p. 7)!

- beschikbaarheid van een ondersteunend (familiaal of ander) netwerk of de betrokkenheid van de familie bij de mensenhandel;

Verzoekster heeft geen netwerk!

Dat het bijgevolg vaststaat dat verzoekster aan al deze criteria voldoet en waarmee rekening moet worden gehouden bij de beoordeling voor de vraag naar internationale bescherming.

Verwerende partij stelt dan nog de echtheid van de gevolgen van een voodoo-ritueel in vraag. De redenering van verwerende partij die eruit bestaat het voodoo-ritueel als spiritueel te bestempelen en het bijgevolg opzij te leggen zonder de nodige analyse te vergen is discriminerend en etnocentrisch.

Voodoo is een sterk geloof in de Nigeriaanse cultuur. Daar dit volledig deel uitmaakt van het dossier en van de asielmotieven van verzoekster is er geen enkele reden om dit element buiten kwestie te houden met als enig excuus dat het niet past in onze westerse waarden, normen en gebruiken. [...]

Verzoekster merkt tevens op dat de bronnen van verwerende partij van 2021 dateren of eerder.

Ook verzoekster ondervond problemen om internationaal geverifieerde bronnen te vinden die haar relaas konden staven, maar slaagde er toch in. Ook dit getuigt van een gebrekkige analyseplicht in hoofde van verwerende partij.

Er zijn recentere bronnen te vinden die getuigen van de steeds slechtere situatie ter plaatse. [...]

De Nigeriaanse overheid zou verzoekster daarenboven niet kunnen beschermen tegen Mama E..

Immers, werd er nog maar één (!) 'madam' ooit, die actief was in Italië en België veroordeeld voor een Nigeriaanse rechtbank. Iets waarvoor België, en in het bijzonder Team Afrika van de Federale Gerechtelijke Politie jarenlang voor heeft moeten lobbyen en druk zetten bij de Nigeriaanse overheid.

2. VREES VOOR GENITALE VERMINKING DOCHTER

Verwerende partij meent dat de vrees voor genitale verminking voor de dochter van verzoekster ongegrond is daar haar grootmoeder slecht te been is.

Welnu, het klopt dat het uiterst onzeker is of verzoekster al dan niet kan terugkeren naar haar grootmoeder (leeft ze nog of niet?). Verzoekster moet de trieste afweging maken tussen een leven op straat leven of bij haar grootmoeder (GV p. 22). Het argument van verwerende partij dat de genitale verminking niet zou kunnen worden uitgevoerd door iemand die slecht te been is, slaat nergens op. Enkel handen verrichten het werk bij een VGV!

Tenslotte houdt de redenering van verwerende partij in dat zij de genitale verminking dan wel als vervolging erkent maar slechts het risico van de uitvoering ervan minimiseert. Nu dit wordt weerlegd en er aangetoond wordt dat er hoe dan ook uitvoering kan plaatsvinden, is deze vervolgingsgrond al voldoende om verzoekster (en haar dochter) de bescherming toe te kennen.

VGV wordt namelijk erkend als daad van vervolging conform artikel 48/3 §2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Bovendien erkent verwerende partij de erg hoge prevalentiegraad van VGV in Edo State. Iets wat alle alarmbellen toch wel zou moeten doen afgaan in haar hoofde: [...]

Verwerende partij kan onmogelijk uitsluiten dat de dochter van verzoekster niet zou worden blootgesteld aan VGV. Dit betekent dat verwerende partij verzoekster en haar dochter bewust terugstuurt naar een land waar zij foltering zal ondergaan: [...]

Indien de dochter van verzoekster niet besneden zou worden, zal ze worden uitgestoten door de samenleving. Iets wat verzoekster alleen maar verder duwt in de armoede en isolatie die ze zal ondergaan bij terugkomst in Nigeria. Ze zullen bijgevolg als paria's in de samenleving leven. [...]

Verwerende partij verklaart zelf rekening te houden met volgende factoren:

- "opleidingsniveau, etnische herkomst, familiale geschiedenis in verband met VGV..."⁹

Dat het vaststaat dat verzoekster uitermate laaggeschoold is (cf. analfabete), zij is Edo, een staat met een van de hoogste VGV-cijfer in Nigeria en de grootmoeder van verzoekster nam haar mee naar het dorp om de VGV uit te voeren.

Dat verwerende partij met haar eigen criteria geen rekening heeft gehouden in haar beslissing. Dat verzoekster bijgevolg in concreto bevestigt dat zij een gegronde vrees tot vervolging heeft zoals uw raad vermag. (arrest nr. 266 570, 13 januari 2022, RVV, §10)

3. ALLEENSTAANDE VROUW ZONDER FAMILIAAL NETWERK

Wanneer verzoekster zou moeten terugkeren naar Nigeria zal ze daar aankomen als alleenstaande vrouw met twee kinderen die buiten een huwelijk zijn geboren.

De kans is reëel dat ze nooit haar familie nog kan opsporen en als ze die al zou vinden dan is haar grootmoeder óf arm óf misschien overleden en haar zus is zelf alleenstaande moeder van minderjarige kinderen én haar broers wonen bij haar (GV p. 17). Kortom, verzoekster heeft niemand die haar zou kunnen ondersteunen of opvangen. Heel haar familie is straatarm!

Hierdoor komt verzoekster noodgedwongen in een vicieuze cirkel terecht. Ze zal er in uiterst precare omstandigheden leven en waarschijnlijk moeten bedelen om eten te kunnen voorzien voor haar kinderen. Haar dochter zal ouder worden en door de precare leefomstandigheden komt zij hoogstwaarschijnlijk ook in handen terecht van een uitbuitingsnetwerk.

Deze redenering steunt niet alleen op de verklaringen van verzoekster maar ook op de effectieve realiteit in Benin City – de enige plek die verzoekster 'kent' alwaar ze maar tot haar 16 (!) jaar heeft geleefd.

In Edo state leeft meer dan een derde van de bevolking in armoede. Een triest cijfer: [...]

Dat, omwille van alle bovenstaande uiteengezette elementen, verzoekster op zijn minst het voordeel van de twijfel geniet: [...]

Daarenboven heeft verzoekster een familiale cel ontwikkelt tijdens haar verblijf in België. Een terugkeer naar Nigeria zorgt ervoor dat haar kinderen worden gescheiden van hun vader.

Dat deze familiale cel dient te worden beschermd door artikel 8 EVRM.

Men dient overigens omtrent artikel 8 EVRM een interessante analyse van MYRIA te citeren die opmerkt dat: [...]

Dat verwerende partij hier op geen enkele manier heeft naar verwezen in haar beslissing terwijl verzoekster duidelijk aangaf dat zij een gezinscel vormt met haar partner en twee kinderen (GV p. 18). Er is bijgevolg een actuele effectieve geïnsband tussen de vader, de moeder en de kinderen.

In die zin schendt de bestreden beslissing het motiveringsbeginsel.

II. IN ONDERGESCHIKTE ORDE: TOEKENNING VAN DE SUBSIDIAIRE BESCHERMING (Artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980)

Indien uw Raad ten onrechte oordeelt de bestreden beslissing dat de graad van geweld in Nigeria niet ernstig genoeg is om subsidiaire bescherming toe te kennen.

[...]

In casu is verzoekende partij van mening dat zij een ernstig risico loopt om vermoord te worden haar uitbuiters of het netwerk. Indien ze door de Nigeriaanse autoriteiten zou worden opgevangen zou ze opgesloten worden in een opvanghuis. Haar dochter loopt het risico om besneden te worden. In het beste geval, belandt verzoekster met haar twee kinderen op straat alwaar ze zullen moeten bedelen om te overleven. Verzoekster heeft namelijk geen enkel opvangnetwerk waarop ze met zekerheid kan terugvallen. Haar aanwezigheid op het Nigeriaanse grondgebied vormt bijgevolg een reëel gevaar voor haar leven, haar persoon en haar integriteit.

Om al deze redenen past het om de subsidiaire bescherming toe te kennen aan verzoekende partij.

III. IN UITERST ONDERGESCHIKTE ORDE: Vernietiging van de bestreden beslissing

Overwegende dat, indien uw Rechtspraak aan verzoekende partij noch de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire bescherming zou kunnen toekennen en zich niet voldoende geïnformeerd zou achten, het past de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar het CVGS voor verder onderzoek ;

Overwegende dat de tegenpartij de weigeringsbeslissing niet voldoende heeft gemotiveerd, onder meer betreffende de algemene betreffende de impact van voodoo in de Nigeriaanse cultuur, de macht van een madam in een uitbuitingsnetwerk en de algemene armoede in Edo State;

Dat de tegenpartij ook niet voldoende motiveert in welke mate verzoekende partij zich kan berusten op de hulp en/of bescherming van de autoriteiten ;

[...].

2.2. Bij het verzoekschrift voegt verzoekster volgende stukken:

“3. Mails kwetsbaar profiel dd. 3 augustus 2023

4. Aanmelding PAG-ASA”.

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoekster om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoekster nood heeft aan internationale bescherming.

In de mate verzoekster aanvoert dat artikelen 2 en 3 van het EVRM worden geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Wat betreft de aangevoerde schending van artikel 7 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie, duidt verzoekster op generlei wijze hoe het voormelde artikel door de bestreden beslissing werd geschonden.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoekster afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekster. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoekster bepaalde aspecten van haar verklaringen niet staaft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

4. Verzoekster verwijst in het verzoekschrift naar haar kwetsbaar profiel, legt de e-mails van haar advocaat in verband met haar kwetsbaar profiel neer (stuk 3, bij verzoekschrift) en meent dat verweerder hiermee geen rekening heeft gehouden in het kader van de analyse van haar dossier. Verzoekster wijst erop dat ze het slachtoffer is van mensenhandel en seksuele uitbuiting, dat ze minderjarig was bij haar aankomst in België, dat ze VGV heeft ondergaan als pasgeboren kind en nog steeds de schadelijke gevolgen ondergaat en dat ze analfabeet is.

In de mate dat verzoekster in het kader van onderhavige procedure aanvoert dat geen rekening werd gehouden met haar (beweerde) procedurele noden dient te worden verwezen naar artikel 48/9, § 4 van de Vreemdelingenwet dat inzake bijzondere procedurele noden stelt:

"De ambtenaren van de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen beoordelen of de verzoeker om internationale bescherming bijzondere procedurele noden heeft en nemen deze in acht door het verlenen van passende steun tijdens de procedure, voor zover deze noden voldoende zijn aangetoond en voor zover de in dit hoofdstuk bedoelde rechten in het gedrang zouden komen en hij niet zou kunnen voldoen aan de hem opgelegde verplichtingen. De beoordeling van de bijzondere procedurele noden is op zich zelf niet vatbaar voor beroep" (de Raad onderlijnt).

Het feit dat de evaluatie van de bijzondere procedurele noden op zich niet vatbaar is voor beroep staat er niet aan in de weg dat die evaluatie wordt bekritiseerd in het kader van een beroep ingesteld tegen de beslissing tot verwerping of onontvankelijkheid van hun verzoek om internationale bescherming.

De Raad kan wel nagaan of verzoekster, rekening houdend met haar profiel van specifieke kwetsbaarheid, passende steun heeft gekregen in het licht van de doelstelling dat de verzoekster de rechten moet kunnen genieten en zich moet kunnen gedragen naar de verplichtingen die haar worden opgelegd tijdens de hele procedure.

Blijkens de 'Vragenlijst "bijzondere procedurele noden" DVZ' van 10 december 2021 heeft verzoekster aangegeven 7 maanden zwanger te zijn en het kind te verwachten in februari 2022. De 'Beoordeling bijzondere procedurele noden' van 10 december 2021 vermeldt dat verzoekster procedurele noden heeft en dat de "passende steunmaatregelen die worden genomen zijn: 7 maanden zwanger". Voor zover in de bestreden beslissing wordt gesteld dat er "onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt", betreft dit dan ook een materiële vergissing. Dit laatste klemmt te meer gezien de motivering die luidt als volgt:

"Daar u tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS op 03 augustus 2023 uw jongste kindje, een baby van nog geen twee maanden oud, bij u had, werd voor aanvang van het persoonlijk onderhoud aan u uitgelegd dat u altijd een pauze zou kunnen vragen om uw kindje te voeden of te verzorgen (CGVS NPO p.1). Ook werd er u gevraagd of het voor u überhaupt mogelijk was om het interview af te leggen in aanwezigheid van uw baby, een vraag waarop u positief antwoordde.

Tijdens het persoonlijk onderhoud werd er door de protection officer rekening gehouden met uw profiel, met de aanwezigheid van uw kindje en werd er steeds begrip getoond voor uw emotionaliteit. Gedurende het persoonlijk onderhoud werd u de mogelijkheid geboden om extra pauzes te nemen en werden er effectief twee pauzes gehouden (CGVS NPO p.7, p.12). Verder gaf de protection officer u ook de tijd om tot rust te komen wanneer u een moeilijk moment had en informeerde zij meerdere keren naar uw welbevinden.

Na afloop van het persoonlijk onderhoud stuurde uw advocate een e-mail naar het CGVS waarin zij uw kwetsbare profiel nog eens benadrukte en dit vanwege uw persoonlijke achtergrond en de feiten die u heeft meegemaakt in zowel Nigeria als Europa.

Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat het onderhoud geheel op een normale wijze heeft plaatsgevonden en dat u uw asielrelaas op een zelfstandige en functionele manier uiteen kon zetten, zonder daarbij ernstige moeilijkheden op psychisch of fysiek vlak te ondervinden. U gaf ook op het einde van het onderhoud aan dat u alle redenen voor uw verzoek om internationale bescherming uiteen heeft kunnen zetten (CGVS NPO p.29).

Bijgevolg kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen."

Blijkens de bestreden beslissing wordt erkend dat verzoekster bijzondere noden heeft en werden er, om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, aan verzoekster steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van haar verzoek. Verweerder heeft aldus rekening gehouden met verzoeksters kwetsbaar profiel en de opmerkingen van haar advocaat (andermaal neergelegd als stuk 3, bij verzoekschrift).

Verzoeksters verwijzingen naar haar slachtofferschap van mensenhandel en VGV, haar minderjarigheid bij aankomst en het feit dat ze analfabeet is, kunnen voormelde motivering niet in een ander licht brengen. Voor zover verzoekster in het verzoekschrift meent dat geen rekening wordt gehouden met haar profiel, blijft zij bij loutere beweringen en licht zij niet toe op welke wijze de haar geboden steunmaatregelen tekortschoten.

Waar verzoekster onder verwijzing naar onderzoek van de universiteit van Tilburg stelt dat slachtoffers van mensenhandel door hun trauma bijzonder veel moeite hebben om zaken correct in tijd en ruimte te plaatsen, beperkt zij zich tot algemene stellingen en informatie, die geen betrekking hebben op haar eigen persoon. Verzoekster toont met geen enkel begin van bewijs aan, desgevallend een medisch of psychologisch attest, dat zij getraumatiseerd is, laat staan dat zij omwille van dit trauma niet in staat zou zijn om deel te nemen aan onderhavige procedure.

Uit het voorgaande kan dan ook enkel blijken dat verzoeksters rechten in het kader van de asielprocedure gerespecteerd worden en dat zij heeft kunnen voldoen aan zijn verplichtingen.

5. De bestreden beslissing stelt vast dat verzoekster haar verzoek om internationale bescherming in België laattijdig heeft ingediend:

"Vooreerst dient er gewezen te worden op de laattijdigheid van uw verzoek om internationale bescherming. U verklaart in februari 2018 in België te zijn aangekomen en dan te zijn begonnen met sekswork in Brussel Noord. U zou daarmee gestopt zijn rond maart 2020 (CGVS NPO p.28). Vervolgens wachtte u tot 16 november 2021 om in België een verzoek om internationale bescherming in te dienen en u doet dit op aanraden van uw partner S.G. (CGVS NPO p.28). U bent op het moment van het indienen van uw asielaanvraag 7 maanden zwanger van uw eerste kindje en u woont dan reeds anderhalf jaar bij uw partner in Brussel Noord.

Van iemand die daadwerkelijk een gegronde vrees koestert voor vervolging of een reëel risico heeft op het lijden van ernstige schade, kan verwacht worden dat deze zich zo snel mogelijk aanmeldt aan de bevoegde asielinstanties. Dat u na aankomst in België drie-en-een-half jaar én na het laatste contact met degene die u vreest ruim anderhalf jaar lang wachtte om een verzoek om internationale bescherming in te dienen, toont bijgevolg aan dat u deze nood voor bescherming noch dringend noch noodzakelijk achtte. Dit gegeven doet

reeds bij voorbaat afbreuk aan de door u voorgehouden ernst van uw beweerde vrees voor vervolging. Uw kwetsbare profiel en uw lage scholing kunnen hier niet als verschoningsgronden worden aangenomen, gezien u door een volledig doorlopen asielprocedure in Frankrijk (zie ook het Franse asiële dossier, administratief dossier, blauw map) reeds op de hoogte was van de mogelijkheid om internationale bescherming aan te vragen.”

Verzoeksters redenen voor het bijzonder laatsttijdig indienen van haar verzoek om internationale bescherming kunnen niet aangenomen worden als nuttige verschoning voor haar nalatigheid.

Verzoekster betoogt in het verzoekschrift dat haar slachtofferschap van mensenhandel de laatsttijdigheid van haar verzoek verantwoordt. Ze wijst erop dat ze geen toegang had tot informatie, dat ze afzijdig werd gehouden van de procedures in haar voordeel, dat ze minderjarig was bij aankomst, en dat haar gedwongen verzoek om internationale bescherming ertoe geleid heeft dat ze zich mogelijk psychologisch weert van deze procedure. Ze verwijst verder naar landeninformatie inzake mensenhandel in Nigeria en stelt dat de eerste vorm van menselijkheid in haar leven kwam toen ze haar huidige partner ontmoette in 2020.

Verzoekster gaat voorbij aan de voormelde motivering van verweerder, waarin op pertinente wijze wordt uiteengezet waarom verzoeksters kwetsbaar profiel haar jarenlange wachten om een verzoek om internationale bescherming in te dienen niet kan verschonen. Voor zover verzoekster stelt dat ze zich mogelijk psychologisch afweert van de asielprocedure betreft dit een loutere *post factum* bewering die zij met geen enkel element ondersteunt. De Raad wijst er andermaal op dat verzoekster haar voorgehouden getraumatiseerde toestand met geen enkel medisch of psychologisch attest adstrueert. De vaststelling dat verzoekster in Frankrijk een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend en deze procedure doorlopen heeft, wijst er bovendien net op dat verzoekster bekend is met de asielprocedure. Verder dient opgemerkt dat verzoekster ook na de ontmoeting met haar partner nog anderhalf jaar wachtte om een verzoek om internationale bescherming in te dienen.

Redelijkerwijze kan worden aangenomen dat een verzoekster om internationale bescherming, die beweert haar land te zijn ontvlucht vanwege een gegronde vrees voor vervolging en een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, onmiddellijk bij aankomst in Europa of kort daarna, van wanneer zij daartoe de kans heeft, een verzoek om internationale bescherming zou indienen. Dat verzoekster na aankomst in België drieënhalve jaar én na het laatste contact met Mama E., degene die zij vreest, ruim anderhalf jaar lang wachtte om een verzoek om internationale bescherming in te dienen, ondermijnt wel degelijk de ernst en gegrondheid van de door haar naar voor geschoven vrees voor vervolging. Dit vormt overeenkomstig het gestelde in artikel 48/6, § 4, d) van de Vreemdelingenwet een negatieve indicatie voor verzoeksters algehele geloofwaardigheid.

6. Verzoekster volhardt in haar slachtofferschap van mensenhandel en vrees voor Mama E..

Samen met verweerder wordt vastgesteld dat verzoekster Mama E., de mensensmokkelaar, eind 2019 voor het laatst heeft gezien en in januari 2020 een laatste telefonische oproep van haar ontvangen heeft (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 24). Verzoekster heeft op heden meer dan 4 jaar niets meer vernomen van Mama E..

Te dezen wordt opgemerkt dat verzoekster dient aan te tonen dat in haar hoofdte feiten en omstandigheden bestaan waardoor zij gegronde redenen heeft te vrezen voor vervolging in haar land van herkomst. Zulks houdt in dat de vrees actueel moet zijn. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet zijn oordeel aldus steunen op de feitelijke situatie op het ogenblik van dit oordeel (artikel 48/6, § 5, a) van de Vreemdelingenwet). Deze stelling vloeit voort uit de definitie van het woord vluchteling in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951. Het wezenlijke criterium in deze definitie is de 'gegronde vrees voor vervolging'. Determinerend bij het onderzoek van dit criterium is de vraag of verzoekster thans een toevluchtsoord nodig heeft voor een te verwachten risico op vervolging in haar land van oorsprong. De vrees moet bovendien gegrond zijn, wat wil zeggen dat zij niet alleen subjectief bij haar aanwezig is maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd. Dit is niet het geval.

Voor zover verzoekster in het verzoekschrift herneemt dat haar gsm gestolen werd, kan niet worden aangenomen dat Mama E. verzoekster niet op een andere manier zou hebben gecontacteerd indien zij dat zou gewild hebben.

Waar verzoekster er daarnaast op wijst dat zij haar schuld nog niet heeft afbetaald en dat uit algemene informatie blijkt dat dit de kans zeer groot maakt om opnieuw slachtoffer te worden van mensenhandel, wijzigd dit niets aan de vaststelling dat verzoekster op heden reeds meer dan 4 jaar niets meer gehoord heeft van Mama E.. Uit niets kan blijken, noch toont verzoekster concreet aan, dat zij actueel in geval van terugkeer

naar Nigeria een gegronde vrees voor vervolging dient te koesteren, dan wel reëel risico op het lijden van ernstige schade zal lopen, omwille van Mama E..

Bijkomend wordt samen met verweerder opgemerkt dat verzoekster, naast het feit dat ze al jaren niets van Mama E. heeft gehoord, de volledige naam van Mama E. niet kent en niet weet van waar uit Edo State zij afkomstig is, noch waar zij zou wonen in Benin City (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 12, p. 23). Bijgevolg kan niet worden ingezien waarom Mama E. verzoekster in geval van terugkeer naar Nigeria opeens opnieuw zou lastigvallen, hoewel ze verzoekster reeds meer dan 4 jaar met rust liet. Verzoeksters voorgehouden vrees voor Mama E. is bezwaarlijk actueel.

7. Los van de vaststelling dat verzoeksters vrees omwille van haar vermeend slachtofferschap van mensenhandel niet actueel is, wordt samen met verweerder vastgesteld dat verzoekster tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd over de aanvang en de toeloop naar haar sekswerk in Brussel. Dit haalt het voorgehouden gedwongen karakter van de prostitutie waarvan verzoekster slachtoffer zou zijn geworden onderuit.

Na kennisname van de elementen van het dossier sluit de Raad zich aan bij de vaststellingen van verweerder inzake verzoeksters voorgehouden slachtofferschap van mensenhandel en seksuele uitbuiting.

Dienvolgens blijkt:

- verzoekster maakt niet aannemelijk dat zij voor haar vertrek uit Nigeria niet op de hoogte was van het feit dat zij in Europa zou moeten gaan werken in de prostitutie: verzoekster legt bij de DVZ en het CGVS bijzonder tegenstrijdige verklaringen af over het feit of ze al dan niet voor haar vertrek uit Nigeria wist dat ze zich in Europa als sekswerker aan de slag zou moeten, over de aanloop naar haar vertrek uit Nigeria en aankomst in Europa en over het bedrag dat zij zou dienen terug te betalen aan het netwerk (verklaring DVZ, vragen 31 en 36; vragenlijst CGVS, vraag 3.5; notities van het persoonlijk onderhoud, p. 6, p. 24, p. 26);

- het gedwongen karakter van het sekswerk en verzoeksters onwetendheid hierover wordt verder ondermijnd door haar verklaring dat zij op eigen houtje naar Brussel Noord diende te gaan om daar vervolgens rond te vragen waar zij zou kunnen werken als sekswerker (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 6-7);

- dat verzoekster over het terug te betalen bedrag tegenstrijdige verklaringen aflegt, maar wel heel precies kan aangeven hoeveel geld zij verdiende, hoeveel huur zij moest betalen in Brussel Noord, wanneer zij meer of juist minder verdiende en hoeveel zij maandelijks terugbetaalde, versterkt de conclusie dat verzoekster wel degelijk op de hoogte was van het doel van haar reis naar Europa (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 6, p. 24, p. 26, p. 27);

- verzoeksters tegenstrijdige verklaringen over het bedrag dat zij diende terug te betalen staan in schril contrast met haar gedetailleerde en correcte verklaringen over de bedragen die ze wekelijks verdiende en de lasten die ze maandelijks diende af te betalen, zodat allesbehalve geloofwaardig is dat verzoekster er niet in slaagt met meer precisie aan te geven hoeveel zij nu eigenlijk beloofde om terug te betalen aan Mama E..

Ingevolge de voorstaande vaststellingen hecht de Raad in navolging van verweerder geen enkel geloof aan het door verzoekster naar voor geschoven slachtofferschap van gedwongen prostitutie. Verzoekster slaagt er in het verzoekschrift niet in deze vaststellingen te doen ombuigen, noch om een gegronde vrees voor vervolging, dan wel reëel risico op het lijden van ernstige schade, in haar hoofde aannemelijk te maken.

8. Verzoekster verwijst in het verzoekschrift naar een door EUAA uiteengezette niet-exhaustieve lijst om rekening mee te houden vooraleer mensenslachtoffers naar Nigeria terug te sturen. Verzoekster kan echter niet worden gevolgd waar zij deze lijst invult met haar eigen voorgehouden, doch ongeloofwaardig bevonden relaas, om aan te tonen dat zij een vrees voor vervolging koestert in geval van terugkeer.

Waar verzoekster haar verklaring herhaalt dat zij slechts 20.000 van de 30.000 euro heeft terugbetaald (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 24), gaat zij eraan voorbij dat zij doorheen de procedure manifest uiteenlopende verklaringen heeft afgelegd over het terug te betalen bedrag – 20.000, dan wel 30.000 of 50.000 euro. Dergelijke strijdige verklaringen aangaande een kernelement uit haar asielsrelaas ondermijnt de waarachtigheid van haar voorgehouden slachtofferschap van gedwongen prostitutie op fundamentele wijze.

Verzoekster herneemt haar verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud over hoe zij werd gerekruteerd in Benin City en via Italië naar België kwam tot het allerlaatste contact met Mama E.. Ze stelt dat ze bovendien haar verhaal deed bij PAG-ASA, één van de drie wettelijke onthaalcentra voor slachtoffers van mensenhandel en dat ze uit vrees voor represailles voor de voodoo-eed besliste om tot nader orde geen klacht in te dienen (stuk 4, bij verzoekschrift).

Verzoekster kan met de loutere herneming van haar reeds beoordeelde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen over het verloop van haar rekrutering en komst naar Europa geen afbreuk doen aan de vaststellingen in de bestreden beslissing. Voor zover verzoekster stelt dat ze haar verhaal deed bij PAG-ASA kan uit de bijgevoegde e-mail slechts blijken dat verzoeksters advocaat informeert naar hoe verzoekster kan beginnen om stappen te ondernemen (stuk 4, bij verzoekschrift). Uit niets blijkt dat verzoekster daadwerkelijk haar verhaal heeft gedaan, laat staan getuigd heeft tegen de mensenhandelaars.

Waar verzoekster erop wijst dat Mama E. een hoog machtsniveau heeft, gaat zij er opnieuw aan voorbij dat verzoekster meer dan 4 jaar niets van Mama E. heeft vernomen, alsook dat zij niet aannemelijk heeft weten te maken dat zij gedwongen werd om zich te prostitueren. Verzoekster is er niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging in geval van terugkeer naar Nigeria omwille van Mama E. aannemelijk te maken. Ook verzoeksters leeftijd, gezinsstatus, socio-economische achtergrond, opleidingsniveau en afwezigheid van netwerk wijzigen niets aan deze vaststellingen.

9. Voor zover verzoekster in het verzoekschrift stelt dat ze voodoo-rituelen onderging in Nigeria, verwijst naar landeninformatie dienaangaande en hekelt dat de landeninformatie van verweerder hieromtrent gedateerd is, dient te worden opgemerkt dat voodoo louter (bij)geloof uitmaakt en geen objectieve (aan landsgrenzen gebonden) grond kent die in aanmerking kan genomen worden in het kader van verzoeksters aangevoerde vrees, dan wel risico op ernstig lijden. De bestreden beslissing stelt dienaangaande op goede gronden:

“U verklaarde verder dat u, voorafgaand aan uw vertrek uit Nigeria, een eed moest afleggen en bloed moest drinken, waarbij u beloofde dat u middels sekswerk geld zou verdienen, om uw schuld terug te betalen aan degene die u naar Europa bracht (CGVS NPO p. 6). U verklaarde dat u zal sterven, louter en alleen omwille van het feit dat u hierover spreekt, in het geval u naar Nigeria zou terugkeren (CGVS NPO p. 25). Het dient te worden vastgesteld dat deze door u opgeworpen vrees van zuiver spirituele aard is, en niet van die aard is dat ze beschouwd kan worden als de oorzaak van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève, noch dat ze beschouwd kan worden als een reden waarom u, bij een eventuele terugkeer naar Nigeria, een risico op het lijden van ernstige schade, zou lopen. Immers, u koppelt deze vrees louter aan het afleggen van een eed voor een voodoo-priester, en vreest te zullen sterven louter en alleen omwille van het feit dat u deze eed verbrak. Deze door u opgeworpen vrees voor spirituele vervolging – als hierin al enige waarheid zou schuilen – behoort volledig tot de sfeer van het bijgeloof, en grondt zich verder in geen enkel objectief element in de fysieke realiteit. Het CGVS kan geen vrees voor vervolging beoordelen, indien deze vrees op geen enkele objectieve grond gebaseerd is, maar louter kadert in een sfeer van bijgeloof die voor het overige geen enkel verband heeft met de objectief waarneembare werkelijkheid.”

10. Verzoekster meent verder dat de Nigeriaanse overheid haar niet zou kunnen beschermen tegen Mama E., maar gaat opnieuw voorbij aan de ongegrondheid en ongeloofwaardigheid van de door haar naar voor geschoven vrees voor vervolging ten aanzien van Mama E.. Bovendien biedt verzoekster met deze boude stelling geen nuttig, noch concreet verweer tegen de terechte en pertinente motivering in de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“Los van het feit dat u weinig geloofwaardige verklaringen aflegde met betrekking tot uw gedwongen prostitutie, kan het volgende in algemene zin worden opgemerkt met betrekking tot slachtoffers van mensenhandel die naar Nigeria terugkeren. Uit informatie (zie “EASO Nigeria. Trafficking in Human Beings” dd. april 2021) waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die werd toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat mensenhandel in Nigeria wettelijk verboden is. Daarenboven voorzien zowel de Nigeriaanse regering als diverse andere nietgouvernementele organisaties in materiële en morele bijstand aan slachtoffers van mensenhandel die naar Nigeria terugkeren. Er is ook een federale organisatie die door de overheid in het leven werd geroepen en die verantwoordelijk is voor de opvang, bescherming en re-integratie van slachtoffers van mensenhandel, het National Agency for Prohibition of Traffic in Persons (NAPTIP). Dit orgaan is ook actief in Benin City, van waar u afkomstig bent. Hieruit blijkt dat u bij terugkeer naar Nigeria beroep zou kunnen doen op de autoriteiten of het NAPTIP voor wat eventuele bedreigingen vanwege de smokkelaar en zijn connecties betreft. Er zijn geen gevallen bekend van slachtoffers van mensenhandel die, nadat zij door tussenkomst van NAPTIP met hun familie zijn herenigd, vervolgens te maken kregen met intimidatie en/of geweld van de kant van de mensenhandelaren.”

Deze motivering is terecht en pertinent en vindt steun in het administratief dossier.

11. Verzoekster volhardt in het verzoekschrift in haar vrees voor genitale verminking in hoofde van haar dochter.

Vooreerst wordt vastgesteld dat verzoekster geen concreet verweer voert tegen de motivering in de bestreden beslissing aangaande verzoeksters eigen besnijdenis:

“Met betrekking tot uw eigen besnijdenis, geeft u aan hiervan tot op heden problemen te ondervinden – zo zou u pijn lijden wanneer u plast, alsook bij het vrijen (CGVS NPO p.20). Uw klachten betreffen lichamelijke klachten die door u gekoppeld worden aan de door u ondergane besnijdenis. Dergelijke lichamelijke klachten die u toeschrijft aan een reeds ondergane besnijdenis, kunnen echter op zich niet beschouwd worden als daden van vervolging. Daarnaast maakt u niet aannemelijk dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land

van herkomst in verband met de door u ondergane besnijdenis een vrees voor vervolging zou kunnen inroepen of een risico op het lijden van ernstige schade zou lopen. Hoewel vrouwenbesnijdenis inderdaad als een vorm van vervolging of ernstige schade kan beschouwd worden, dient vastgesteld dat er geen aanwijzing is dat deze vorm van vervolging ten aanzien van u herhaald zou worden in geval van terugkeer naar uw land van herkomst. Gezien er geen enkele element aanwezig is in het administratief dossier, dat zou kunnen doen vermoeden dat u deze vorm van vervolging opnieuw zou dreigen te ondergaan, middels een herbesnijdenis, dient vastgesteld te worden dat u deze traditionele praktijk reeds ondergaan heeft, en u om deze reden geen internationale bescherming meer kan worden verleend.”

Bij gebrek aan verweer wordt deze motivering, die terecht en pertinent is, bijgetreden door de Raad.

Daarnaast wordt samen met verweerder vastgesteld dat verzoekster haar beweerde vrees voor vrouwelijke genitale verminking in hoofde van haar dochter niet concreet aannemelijk heeft gemaakt. De bestreden beslissing stelt dienaangaande op omstandige en draagkrachtige wijze:

“Het Commissariaat-generaal erkent dat de praktijk van genitale verminking bij jonge meisjes gebeurt bij bepaalde groepen in Nigeria, maar dit sterk regionaal gebonden is. Uit informatie blijkt evenwel dat de prevalentie van VGV verschillend is per regio in Nigeria (beschikbaar in uw administratief dossier). In de regio's van het Zuid-Oosten (35,0 %) en van het Zuid-Westen (30 %) van Nigeria zou VGV wijder verspreid zijn. In het Zuid-Zuiden (17,7 %) (waartoe Edo State behoort) en in het Noord-Westen (20,2 %) is de prevalentie daarentegen veel lager, terwijl in het Noord-centrale gedeelte (9,9 %) en in het Noord-Oosten (6,1 %) de prevalentie het laagst blijkt te zijn. Ook de staten onderling per regio vertonen nog een uiteenlopende prevalentie. De staat waar u woonde en opgroeide, Edo Staat, heeft volgens de cijfers van DHS 2018 een prevalentiegraad van ongeveer tussen 30% en 40% procent besneden vrouwen.

Wat betreft degenen die u vreest die de VGV zouden uitvoeren bij uw dochter, haalt u enkel uw grootmoeder aan (CGVS NPO p.21). U verklaarde echter ook dat uw grootmoeder slecht ter been is, u reeds sinds september 2017 – meer dan 6 jaren – geen contact meer heeft gehad met uw grootmoeder, dat zij steeds ziek was, en dat zij geen familie in Benin City meer heeft naast u en uw twee jongere broers (CGVS NPO p.12 en 21). Al uw ooms zouden reeds zijn overleden en de halfbroers en –zussen van uw vader zou u niet kennen (CGVS NPO p.13-14). Frappant is het echter dat u, **ondanks uw vrees voor VGV voor uw dochter**, aangeeft bij een terugkeer wel te moeten terugkeren naar uw grootmoeder en dit omdat zij uw enige familielid is (CGVS NPO p.22) – een bijzonder bevreemdende verklaring, gezien u eveneens aangaf dat uw jongere broers op heden niet meer inwonen bij uw grootmoeder, maar wel bij uw oudere zus (CGVS NPO p.17).

U haalde verder geen individuele actor of actoren aan waarvan u denkt dat zij zouden over willen gaan tot het besnijden van uw dochter en op de vraag wie het zou doen, zegt u enkel dat “ze” dat zouden doen en dat het een vorm van bescherming is al weet u niet welke (CGVS NPO p.21). Wanneer de protection officer u vraagt of u daar als moeder geen zeggenschap in heeft, antwoordt u enkel “Het moet gebeuren.” (CGVS NPO p.21). U bleef tijdens het persoonlijk onderhoud steeds vaag en algemeen over wie u dan concreet zou vrezen. Het CGVS wijst er verder nog op dat u zelf niet wilt dat uw kind besneden wordt (CGVS NPO p.20). Ook de vader van uw dochter en huidige partner is tegen VGV en ziet bij u de nadelige gevolgen van het feit dat u het wel heeft moeten ondergaan (CGVS NPO p.22). Gezien jullie beiden als ouders van uw dochter niet willen dat zij besneden zal worden, en u niet in staat blijkt een concrete actor van vervolging aan te duiden, noch een concrete reden aan te voeren waarom u niet in staat zou zijn een eventuele besnijdenis van uw dochter te verhinderen, kan er ook van jullie verwacht worden dat jullie instaan voor de bescherming van uw dochter tegen deze praktijk. Uzelf haalde geen persoonlijke vrees aan met betrekking tot uw besnijdenis of gerelateerd aan het attest dat u neerlegde.”

Verzoekster biedt geen dienstig verweer tegen voormelde motivering.

Waar verzoekster in het verzoekschrift stelt dat ze de trieste afweging moet maken tussen een leven op straat of bij haar grootmoeder, bedient zij zich van een vals dilemma.

Uit verzoeksters verklaringen blijkt immers dat haar jongere broers en oudere zus ook nog in Nigeria wonen (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 17), zodat verzoekster eventueel daar zou terecht kunnen. Hoe dan ook maakt verzoekster met geen enkel concreet element aannemelijk dat zij, indien zij bij terugkeer naar Nigeria niet bij haar grootmoeder zou verblijven, niet in haar elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien en genoodzaakt zou zijn om op straat te leven. Indien verzoekster werkelijk vreest dat haar grootmoeder haar dochter zou besnijden, kan niet worden aanvaard dat verzoekster stelt dat zij zou moeten terugkeren naar haar grootmoeder.

Verzoekster wijst er nog op dat de omstandigheid dat haar grootmoeder slecht ter been is haar niet kunnen verhinderen VGV uit te voeren, aangezien handen het werk verrichten. In dit verband dient te worden hernomen dat verzoekster bij terugkeer naar Nigeria ervoor kan kiezen om niet bij haar grootmoeder te gaan inwonen en dat verzoekster niet aannemelijk maakt haar grootmoeder werkelijk te moeten vrezen.

Verder verwijst verzoekster naar de algemene situatie inzake VGV in Nigeria en de hoge prevalentiegraad in Edo State, alsook naar haar laag opleidingsniveau, afkomst uit Edo State en eigen besnijdenis. Verzoekster

biedt hiermee echter geen enkel verweer tegen de terechte vaststellingen dat zowel verzoekster als haar partner gekant zijn tegen VGV, dat verzoekster geen concrete reden kan aanvoeren waarom zij niet in staat zou zijn een eventuele besnijdenis van haar dochter te verhinderen en dat kan worden verwacht dat verzoekster en haar partner instaan voor de bescherming van haar dochter tegen deze praktijk.

Waar verzoekster nog stelt dat haar dochter zal worden uitgestoten door de samenleving indien ze niet besneden wordt, betreft dit een loutere veronderstelling, die zij niet weet te concretiseren.

12. Inzake verzoeksters vrees in hoofde van haar zoon stelt de bestreden beslissing op goede gronden als volgt:

“Wat betreft de aangehaalde vrees dat uw zoontje bij terugkeer geen nodige medische opvolging zou krijgen, legt u geen enkel document voor die de nood hieraan en het gebrek van medische zorgen in Nigeria staakt. Er dient bovendien te worden opgemerkt dat wat betreft een nood aan medische verzorging als reden voor uw verzoek tot internationale bescherming, deze motieven vreemd zijn aan de Conventie van Genève en evenmin een reëel risico op het lijden van ernstige schade uitmaken zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Voor de beoordeling van uw nood aan medische verzorging in België dient u de geëigende procedure te volgen, met name een aanvraag in het kader van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.”

Bij gebrek aan enig verweer blijft de voormelde motivering overeind.

13. Verzoekster voert in het verzoekschrift aan dat zij bij terugkeer in Nigeria zal aankomen als een alleenstaande vrouw met twee kinderen die buiten een huwelijk zijn geboren.

De bestreden beslissing motiveert op terechte en pertinente wijze dat verzoekster er niet in slaagt een vrees voor vervolging omwille hiervan aannemelijk te maken:

“U oppert verder ook – eerder vaagweg – te vrezen dat u op straat zou belanden indien u naar Nigeria zou terugkeren, en het niet aanvaard zal worden dat u een kind kreeg buiten het huwelijk, daar dit niet toegelaten zou zijn (CGVS, NPO p. 20). Echter, u laat na deze geopperde vrees op enerlei wijze te concretiseren – u geeft op geen enkel moment aan een concrete persoon te vrezen, omwille van het feit dat u kinderen kreeg buiten het huwelijk om, noch duidt u hoe dit gegeven ertoe zou leiden dat u op straat zou belanden. Echter, uit de beschikbare landeninformatie (zie ‘COI Focus Nigeria. Enfants nés en dehors d’un mariage’ toegevoegd aan het administratief dossier) komt naar voren dat deze problematiek quasi onbestaande is, en dat – wat betreft de staat Edo van waar u afkomstig bent – er sprake is van een sociale evolutie naar een grotere gendergelijkheid, en er geen indicaties zijn van discriminatie ten aanzien van kinderen geboren buiten het huwelijk. U kunt de door u geopperde vrees om op straat te belanden, omdat u een kind kreeg buiten het huwelijk, dan ook niet aannemelijk maken.”

Verzoekster stelt in het verzoekschrift dat niemand haar zal kunnen ondersteunen, dat haar familie straatarm is en dat haar dochter later door de precaire leefomstandigheden ook in een uitbuitingsnetwerk zal terechtkomen. Verzoekster toont met deze boude en hypothetische beweringen geenszins concreet aan dat zij in geval van terugkeer naar Nigeria over een gegronde vrees voor vervolging, of reëel risico op ernstige schade, in haar hoofde, dan wel in hoofde van haar kinderen beschikt.

14. Verzoekster betoogt tot slot nog dat een terugkeer naar Nigeria ervoor zorgt dat haar kinderen van hun vader gescheiden worden en dat dit een schending van artikel 8 van het EVRM uitmaakt.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen doet in het kader van onderhavig beroep geen uitspraak over een terugleidings- of verwijderingsmaatregel, noch over burgerlijke rechten of de gegrondheid van een strafvervolging. Hij beschikt over een gebonden bevoegdheid en gaat louter na of in hoofde van verzoekster al dan niet is voldaan aan de voorwaarden voor de toekenning van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus. De schending van artikel 8 van het EVRM wordt derhalve, mede in acht genomen de hoger gedane vaststellingen omtrent de aangehaalde problemen, niet dienstig aangevoerd.

15. De Raad stelt verder vast dat verzoekster in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door haar in de loop van de administratieve procedure neergelegde documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door haar voorgehouden nood aan internationale bescherming.

16. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* geenszins is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoekster het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

17. Verzoekster beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit haar verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, verwijst de Raad integraal naar de omstandige motivering in de bestreden beslissing en de beschikbare informatie waaruit blijkt dat er actueel voor burgers in Edo State geen reëel risico is op ernstige schade in de zin van voormelde bepaling van de Vreemdelingenwet. Verzoekster brengt geen elementen bij waaruit kan blijken dat de beschikbare informatie niet (langer) correct zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken.

Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

18. Waar verzoekster in uiterst ondergeschikte orde vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoekster echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf juli tweeduizend vierentwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS